(on)nodige onderzoeken bij patiënten met hypertensie, ischemische hartziekte en hartfalen

Haio: HAEX Brecht , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: Aerts Sam

Context: Er werden veelvuldige onderzoeken bemerkt bij patiënten in onze praktijk.

Onderzoeksvraag: In Hoeverre volgen cardiologen de richtlijnen met betrekking tot technische onderzoeken.

Methode: De patiënten werden opgezocht in de dossiers van onze huisartsenpraktijk. Hier werden patiënten uitgehaald die minstens 5 maal op consultatie gingen bij de cardioloog in de laatste 10 jaar. Het aantal onderzoeken (ecg's, echografieën, inspanningsproeven en coronarografieën) werd opgezocht alsook of de patiënten al dan niet leden aan de eerder genoemde pathologieën. Deze data werd verwerkt in SPSS. Resultaten werden bekomen en vergeleken volgens leeftijd en de 3 mogelijke diagnoses.

Resultaten: In onze studie deden 55 patiënten (34 mannen en 21 vrouwen) mee deze ondergingen afhankelijk van de gestelde diagnose 1,82-1,95 ecg's, 1,27-1,45 echografieën en 0,56-1,02 inspanningsproeven per jaar. Bij patiënten zonder de onderzochte diagnose zagen we cijfers van 1.31-1.33 ecg's, 0.86-0.89 echografieën en 0.57-0.90 inspanningsproeven per jaar. Er waren dus wel degelijk steeds minder testen bij de patiënten zonder de diagnose, behalve inspanningsproeven bij hartritmestoornissen (0.56/jaar met en 0.90/ jaar zonder), dan met de diagnose, maar ook bij de patiënten zonder diagnose lijkt er dus een groot overgebruik te zijn.

Conclusie: De gevonden resultaten suggereren dat er in België (of meer bepaald bij patiënten in onze praktijk) er een overdreven aantal onderzoeken gebeurt in het cardiale gebied, verder en meer uitgebreid onderzoek lijkt echter nodig.